

Въ тази долина се намира едно голѣмо езеро наречено *Охридско езеро*, което се допира до самия градъ. То е едно отъ най-гиздавитѣ езера и изглежда като че е направено отъ стъклена плоча. Когато врѣмето е тихо, то не шава, не мърда, като че е излѣно отъ синьо стъкло. А още по гиздаво е, когато слабия юженъ вѣтрець легко подухва и разклаща синитѣ му води. Тога съ то се люлѣе като буйна нива. Вълнитѣ вѣрвѣжтъ една подиръ друга, гонѣжтъ се весело и плѣскагъ на брѣга по чистия бѣлъ пѣськъ.

Нощно врѣме, то е още по плѣнително, когато пълната мѣсечина и звѣздитѣ се оглеждатъ въ дъното му; когато една слаба мѣсечна свѣтлина освѣтлява поврхността на езерото! Но това знаѣжтъ само Охридчяни.

Колкото то е хубаво въ тихо врѣме, толкова пѣкъ по страшно е въ бурно вѣтровито врѣме: тогава то шуми, бучи грозно, пѣни се, като че е на всичко разгнѣвено. Голѣми вълни се издигатъ на горѣ, тичатъ като бѣсни на всички страни и се разбиватъ на най-ситни капчици, като достигнѣжтъ до скалитѣ. Воднитѣ птици грозно пищѣжтъ и се распрѣскагъ по околнитѣ планини. Рибата избѣгва въ дълбочината на водата. Тежко и горко на ония лодки, които въ това врѣме се намиратъ въ езерото! Лодката се люшка отъ вълнитѣ и често пѣти пропада въ дъното на водата.

Езерото е дългнесто и въ него се развѣжда най-хубавата *пѣстърва* риба. Тази риба ѣкъ има толкова много, щото само съ едно хвѣрляне на мрѣжата сѣ изваждали по 300-400 пѣстърви. Съ това то принасъж много голѣма полза на Охридчяни.

Охридъ е расположенъ на двѣ бърда (хълма), слѣпени едно въ друго, на които само върховетѣ не сѣ населени. Прѣдъ тѣзи бърда се намира езерото. Градѣтъ е направенъ по цѣлата южна страна на двѣтѣ бърда, по источната частъ, по сѣвернитѣ поли на бърдата и достига чакъ до езерото.